

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 6 czerwca 2022 r.

DIH-2.707.18.2022.PŁ

DECYZJA DIH-2 Nr 23/2022

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm., dalej zwanej: Kpa), art. 35 a pkt 9 lit. a, art. 35 c ust. 5 pkt 1, ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz.U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm., dalej zwanej ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw), w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (j.t. Dz.U. z 2020 r. poz. 1706, dalej zwanej: ustawą o IH),

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

po rozpatrzeniu odwołania z dnia 19 kwietnia 2022 r., złożonego przez Pełnomocnika przedsiębiorcy Pana Marka Kołodyńskiego prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład Handlowy „MEWA” Kołodyński Marek (dalej zwanego: Stroną lub Przedsiębiorcą) – od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 marca 2022 r. wymierzającej ww. przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych zero groszy), w oparciu art. 35d ust. 1 oraz ust. 4 w związku z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, z uwagi na to, że w momencie wprowadzania do obrotu, węgla kamiennego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW nie wystawił świadectwa jakości potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890), co narusza obowiązek wynikający z art. 6c ust. 1 ww. ustawy,

postanawia

utrzymać zaskarżoną decyzję w mocy.

UZASADNIENIE

Przy piśmie z dnia 28 kwietnia 2022 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odwołanie Przedsiębiorcy wraz z aktami sprawy (sygn. DJG.KBP.8361.65.2021). Przesyłka wpłynęła do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 5 maja 2022 r.

Inspektorzy reprezentujący Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w dniu 23 stycznia 2021 r. przed przystąpieniem do czynności kontrolnych, występując w charakterze konsumentów dokonali zakupu kontrolnego węgla kamiennego ekogroszek w ilości 1 worka o masie 25 kg. Sprzedawca zażądał i pobrał należność w wysokości 35,00 zł wydając resztę, paragon fiskalny oraz świadectwo jakości paliw stałych nr 293/S/2021 z dnia 23 września 2021 r. wystawione przez [...].

Po ujawnieniu charakteru służbowego ustalono, że sprzedawcą był osobiście Przedsiębiorca, któremu okazano legitymacja służbowe oraz doręczono za pokwitowaniem upoważnienie do przeprowadzenia kontroli oraz pouczenie o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy. Następnie za pokwitowaniem zwrócono Przedsiębiorcy zakupiony 1 worek węgla kamiennego ekogroszek o masie 25 kg węgla, a Inspektorzy otrzymali zwrot należności w kwocie 35,00 zł.

W toku kontroli ustalono, że w kontrolowanej placówce nie wprowadza się do obrotu paliw stałych innych niż przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Oświadczenie Przedsiębiorcy zostało dołączone do akt kontroli.

W związku z powyższym w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych Strona zobowiązana była do wystawienia dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1890).

W dniu wszczęcia kontroli Przedsiębiorca okazał również świadectwa jakości dla sortymentów węgla kamiennego oferowanych do sprzedaży, które nie były przedmiotem zakupu kontrolnego:

- 1) dla węgla Kostka – świadectwo jakości paliw stałych nr 368/S/2021 wystawione w dniu 15 listopada 2021 r. przez [...],
- 2) dla węgla Orzech I świadectwo jakości paliw stałych nr 221/S/2021 wystawione w dniu 19 lipca 2021 r. przez [...].

Kopie powyższych świadectw jakości dołączono do akt kontroli.

W dniu wszczęcia kontroli Przedsiębiorca okazał 9 wydruków Raportów Fiskalnych Dobowych dotyczących sprzedaży w miesiącu listopadzie 2021 r. Zgodnie z oświadczeniem Strony w kontrolowanej placówce nie było faktur VAT za ten okres ponieważ zostały przekazane do księgowości.

Na podstawie art. 16 ust. 1 ustawy o IH Inspektorzy zażądali okazania dowodów transakcji zbycia paliwa stałego za okres od 2 do 23 listopada 2021 r. oraz podania stanów ilościowych i ceny opału w momencie wszczęcia kontroli.

W toku czynności kontrolnych w dniu 23 listopada 2021 r. ustalono, że Przedsiębiorca nie oferował paliw objętych zakazem, o którym mowa w art. 7 ust. 7a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ponadto Strona oświadczyła, że w rozumieniu

przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2021 r. poz. 162) należy do kategorii mikroprzedsiębiorców, dokument ten dołączono do akt kontroli.

Przedsiębiorca wyraził zgodę na przeprowadzenie czynności związanych z opracowaniem dokumentacji i sporządzeniem protokołu w siedzibie Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej Delegatura w Jeleniej Górze.

Zgodnie z pisemnymi wyjaśnieniami Strony – załączonymi do akt kontroli – w momencie wszczęcia kontroli na stanie placówki znajdowały się następujące sortymenty węgla kamiennego:

- 1) Ekogroszek w ilości [...] kg, w cenie 1 400 zł/tona,
- 2) Kostka w ilości [...] kg, w cenie 1 700 zł/tona,
- 3) Orzech w ilości [...] kg, w cenie 1 500 zł/tona.

Na podstawie powyższego ustalono, że łączna wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli wynosiła [...] zł (słownie: [...] 00/100).

W odpowiedzi na żądanie Inspektorów reprezentujących Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, Przedsiębiorca przesłał 16 kopii dowodów sprzedaży opału za okres od 2 do 23 listopada 2021 r. w tym 13 z oświadczeniami o zwolnieniu z podatku akcyzowego:

- 1) węgiel kamienny w sortymencie Kostka: faktury VAT nr Fd/8/11/21, Fd/10/11/21, Fd/13/11/21, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 58/S/2021 wystawionego w dniu 8 marca 2021 r. przez [...],
- 2) węgiel kamienny w sortymencie Orzech I: faktury VAT nr Fd/3/11/21, Fd/11/11/21, Fd/13/11/21, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 221/S/2021 wystawionego w dniu 19 lipca 2021 r. przez [...],
- 3) węgiel kamienny w sortymencie Orzech: faktury VAT nr Fd/6/11/21, do której dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 324/S/2021 wystawionego w dniu 19 października 2021 r. przez [...],
- 4) węgiel kamienny w sortymencie Ekogroszek: faktury VAT nr Fd/2/11/21, Fd/4/11/21, Fd/14/11/21, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 293/S/2021 wystawionego w dniu 23 września 2021 r. przez [...],
- 5) brykiet: faktury VAT nr Fd/5/11/21, Fd/7/11/21, Fd/9/11/21, do których dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 1205/2021 wystawionego w dniu 21 października 2021 r. przez [...],

oraz 3 dokumenty sprzedaży paliw stałych z akcyzą:

- 6) węgiel kamienny w sortymencie Ekogroszek faktura VAT nr FdA/1/11/21, do której dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 293/S/2021 wystawionego w dniu 23 września 2021 r. przez [...],
- 7) węgiel kamienny w sortymencie Orzech I faktura VAT nr FdA/2/11/21, do której dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 324/S/2021 wystawionego w dniu 19 października 2021 r. przez [...],
- 8) węgiel kamienny w sortymencie Orzech faktura VAT nr FdA/3/11/21, do której dołączono kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 324/9/2021 wystawionego w dniu 19 października 2021 r. przez [...].

Po dokonaniu analizy przedłożonych dokumentów stwierdzono, że Strona nie wystawia świadectw jakości paliw stałych zgodnie z wymaganiami określonymi w art. 6c ustawy

o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kontrolowany Przedsiębiorca nabywcom paliw stałych przekazuje kopie świadectw jakości otrzymanych od dostawców paliw stałych.

W dniu 3 grudnia 2021 r. Przedsiębiorcę przesłuchano w charakterze strony. Kontrolowany wyjaśnił, że sprzedając opał przekazuje nabywcom certyfikaty jakości węgla sporządzone przez dostawcę i potwierdza je za zgodność z oryginałem, zaopatrując w podpis.

W toku kontroli pouczono Stronę o wynikającym z art. 6c obowiązku wystawiania w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW dokumentu potwierdzającego spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 zwanego „świadectwem jakości”.

Protokół kontroli nr akt DJG.KBP.8361.65.2021 został odczytany podpisany w kontrolowanej placówce w dniu 3 grudnia 2021 r.

Przedsiębiorca został pouczony o wynikającej z art. 20 ust. 2 ustawy o IH możliwości wniesienia uwag bezpośrednio do protokołu lub wniesienia ich na piśmie w terminie 7 dni od daty przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorca osobiście uczestniczący w kontroli podpisał protokół kontroli bez uwag i nie skorzystał z prawa do wniesienia uwag na piśmie.

Pismem z dnia 4 lutego 2022 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej na podstawie art. 35d ust. 1 pkt 1 w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 Kpa ma prawo do czynnego udziału w każdym stadium postępowania w szczególności do wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także do składania wniosków dowodowych.

Przesyłka została doręczona w dniu 8 lutego 2022 r., jednakże fakt ten nie został potwierdzony drukiem zwrotnego potwierdzenia odbioru ani elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 14 lutego 2022 r. Delegatura Inspekcji Handlowej w Jeleniej Górze odnotowała telefon Przedsiębiorcy, informujący o wyjęciu ze skrzynki pocztowej przesyłki poleconej, której nikt nie potwierdzał. W związku z powyższym zwrócił się z prośbą o doręczenie zawiadomienia aby mógł dotrzymać terminu wypowiedzenia się w sprawie i skorzystać z możliwości zapoznania się z aktami sprawy. Przedsiębiorca wystosował również pismo w tej sprawie. Wpłynęło ono do siedziby Delegatury w dniu 15 lutego 2022 r.

W dniu 14 lutego 2022 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wysłał do Przedsiębiorcy zawiadomienie o wszczęciu postępowania. Pismo zostało doręczone w dniu 28 lutego 2022 r., co zostało potwierdzone elektronicznym potwierdzeniem odbioru.

W dniu 3 marca 2022 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo, w którym udział w postępowaniu zgłosił Pełnomocnik. Do pisma dołączono pełnomocnictwo, potwierdzenie wniesienia opłaty skarbowej oraz wnioski o wyrażenie zgody na fotokopię akt postępowania.

W dniu 4 marca 2022 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w celu zapewnienia Stronie możliwości skorzystania z prawa wypowiedzenia się, co do zebranych

dowodów i materiałów postanowił o zmianie terminu załatwienia sprawy i wskazał, że nastąpi ono do dnia 4 kwietnia 2022 r. Postanowienie zostało doręczone Pełnomocnikowi Strony w dniu 8 marca 2022 r.

W dniu 8 marca 2022 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo Pełnomocnika z wnioskiem o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodów z dokumentów w postaci:

- 1) pisma Przedsiębiorcy z dnia 14 lutego 2022 r. zawierającego oświadczenie o wielkości obrotu netto w roku 2020,
- 2) wydruku księgowego – obliczenie dochodu za rok 2020,

na okoliczność wysokości przychodu i dochodu uzyskanego przez [...] w roku 2020.

Pełnomocnik wniósł także o odstąpienie od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 189f § 1 pkt 1 Kpa.

W dniu 16 marca 2022 r. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej zawiadomił Stronę o zakończeniu postępowania administracyjnego. Pismo zostało doręczone Pełnomocnikowi Strony w dniu 17 marca 2022 r.

W dniu 25 marca 2022 r. do organu pierwszej instancji wpłynęło pismo, w którym Strona wypowiedziała się co do zebranych materiałów i dowodów wskazując okoliczności wymagające jej zdaniem uwzględnienia przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej.

Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w dniu 31 marca 2022 r., wydał decyzję (sygn. DJG-KBP.8361.65.2021), w której wymierzył Przedsiębiorcy administracyjną karę pieniężną w wysokości 10.000,00 zł, w oparciu o art. 35d ust. 1 pkt 1 oraz 4 w związku z art. 35a pkt 9 lit. a i art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za to, że w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego nie wystawiał dokumentów potwierdzających spełnienie przez to paliwo wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw stałych (Dz.U. z 2018 r. poz. 1890).

W uzasadnieniu decyzji Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej wskazał, że analiza zgromadzonego materiału dowodowego potwierdziła istnienie przesłanek do nałożenia kary pieniężnej o której mowa w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Ustalona w toku kontroli wartość paliw stałych wprowadzanych przez Stronę do obrotu w momencie rozpoczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Ponadto ustalając wymiar kary organ pierwszej instancji uwzględnił wielkość obrotu z działalności osiągniętą w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli, podaną przez Przedsiębiorcę w piśmie z dnia 14 lutego 2022 r. Ponadto organ pierwszej instancji uwzględnił fakt, że przedsiębiorca nie był wcześniej karany za naruszenie przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Kwota nałożonej kary pieniężnej 10.000,00 zł mieści się w dolnej wyznaczonej ustawowo granicy i jest adekwatna do stwierdzonych naruszeń. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w uzasadnieniu decyzji wyjaśnił powody dla których w tej sprawie nie znalazła zastosowania instytucja odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestania na pouczeniu. Decyzja została doręczona w dniu 4 kwietnia 2022 r.

Strona pismem z dnia 19 kwietnia 2022 r. z zachowaniem ustawowego terminu odwołała się od decyzji Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z dnia 31 marca 2022 r. (sygn. DJG-KBP.8361.65.2021) i wniosła o:

- 1) jej uchylenie,
- 2) umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości.

Zaskarżonej decyzji Strona zarzuciła:

1. Naruszenie prawa procesowego, a to art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że Przedsiębiorca nie przekazywał nabywcom paliw kserokopii świadectw jakości, które były wystawione przez dostawcę paliw i opatrzone przez niego pieczętą firmową, podpisem, oraz poświadczone za zgodność z oryginałem.
2. Naruszenie prawa materialnego, a to art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji gdy jednorazowe naruszenie prawa, polegające na niewydaniu świadectwa jakości w związku z dokonaniem zakupu kontrolnego o niskiej wartości w stosunku do nałożonej kary pieniężnej, należy uznać za naruszenie prawa o znikomej wadze.

Strona w treści pisma uzasadniła podniesione zarzuty.

Pismem z dnia 10 maja 2022 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zgodnie z art. 10 § 1 Kpa, poinformował Stronę o prawie wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, składania wniosków dowodowych, a także do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy w siedzibie Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Pismo zostało doręczone w dniu 13 maja 2022 r. i pozostało bez odpowiedzi.

Rozpoznając odwołanie, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Po przeanalizowaniu akt sprawy Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyczerpująco zbadał wszystkie istotne okoliczności faktyczne związane ze sprawą oraz zapoznał się z dowodami służącymi ustaleniu stanu faktycznego zgodnie z zasadami prawdy obiektywnej, dokonując przy tym wszechstronnej oceny materiału dowodowego.

Na wstępie należy zauważyć, iż zgodnie z art. 6c ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2021 r. poz. 133, z późn. zm.), dalej zwanej: ustawą o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, przedsiębiorca w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego dla gospodarstw domowych oraz do spalania w instalacjach o nominalnej mocy cieplnej mniejszej niż 1MW, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b, wystawia dokument potwierdzający spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2 ww. ustawy, zwany „świadectwem

jakości”. Za paliwa stałe w myśl art. 2 ust. 1 pkt 4a lit. a i b ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uznaje się m.in.: węgiel kamienny, brykiety lub pelety zawierające co najmniej 85% węgla kamiennego oraz produkty w postaci stałej otrzymywane w procesie przeróbki termicznej węgla kamiennego lub węgla brunatnego przeznaczone do spalania. Kopię świadectwa jakości Przedsiębiorca poświadcza za zgodność z oryginałem i przekazuje każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe, świadectwo jakości przechowuje, o którym mowa w ust. 1, przez okres 2 lat, licząc od dnia jego wystawienia. Ponadto w art. 6d ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw uregulowano zakres przedmiotowy świadectwa jakości wskazując jego obligatoryjne elementy, którymi są:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Należy także wskazać, że ustawodawca uwzględniając konieczność zapewnienia kompletności, jednolitości i czytelności wystawianych świadectw jakości w art. 6e ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw upoważnił Ministra właściwego do spraw energii, do określenia w drodze rozporządzenia wzoru świadectwa jakości. Na podstawie powyższego upoważnienia ustawowego Minister Energii w dniu 27 września 2018 r. wydał rozporządzenie w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych. Załącznik do rozporządzenia zawiera wzór świadectwa jakości, którego zakres przedmiotowy odpowiada ustawowym wymogom określonym w art. 6d. Dodatkowo wzór ten zawiera wskazówki dotyczące sposobu wypełniania świadectw jakości.

Z powołanych wyżej przepisów wynika, iż przedsiębiorcy wprowadzając do obrotu paliwo stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej, o którym mowa w art. 1 ust. 2 pkt 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw są obowiązani do wystawiania dokumentu

potwierdzającego spełnienie przez paliwo stałe wymagań jakościowych określonych w przepisach szczególnych, zwanego świadectwem jakości. Przy czym zarówno zakres przedmiotowy świadectwa jakości oraz jego wzór zostały uregulowane w ustawie, oznacza to, że świadectwa jakości wystawiane przez przedsiębiorców winny być zgodne z tymi wymogami. Przedsiębiorcy w momencie wprowadzania paliw stałych do obrotu są również zobowiązani do przekazywania podmiotom nabywającym paliwo stałe, świadectw jakości, a także do przechowywania ich przez okres 2 lat. Niedopełnienie obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. wystawienia świadectwa jakości wprowadzanych do obrotu paliw stałych, w myśl art. 35a pkt 9 lit. a ww. ustawy podlega karze pieniężnej.

Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż organ odwoławczy opiera się na dowodach zebranych w toku toczącego się postępowania. Dowodami w sprawie są:

- 1) protokół z dnia 3 grudnia 2021 r. i akta kontroli numer DJG.KBP.8361.65.2021;
- 2) akta postępowania administracyjnego Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, zakończonego wydaniem w dniu 31 marca 2022 r. zaskarżonej decyzji (sygn. DJG-KBP.8361.65.2021)

Z treści protokołu nr akt kontroli DJG.KBP.8361.65.2021 jednoznacznie wynika, iż w dniu 23 listopada 2021 r. Przedsiębiorca do nabytego w ramach zakupu kontrolnego 1 worka o masie 25 kg węgla kamiennego w sortymencie ekogroszek wydał kopię świadectwa jakości paliw stałych nr 293/S/2021 wystawionego przez [...] w dniu 23 września 2021 r. Świadectwo to zostało podpisane i potwierdzone za zgodność z oryginałem przez [...]. Strona na terenie kontrolowanej placówki wprowadzała do obrotu paliwa stałe przeznaczone do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. W dokumentach dotyczących sprzedaży ww. paliw stałych, za okres od 2 do 23 listopada 2021 r. przedłożonych na żądanie inspektorów Strona przedstawiła świadectwa jakości otrzymane od dostawców poszczególnych paliw stałych. Przedsiębiorca przesłuchany w charakterze strony wyjaśnił, że sprzedając opał przekazuje certyfikaty jakości węgla z podpisem i pieczętką za zgodność z oryginałem oraz dołącza do kopii dokumentów, tj. faktur, które pozostają u niego. Natomiast przy sprzedaży na paragon jak wyjaśniła Strona przekazuje klientowi świadectwo jakości (certyfikat).

Przeprowadzając ponownie postępowanie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że słuszne i zgodne z ustalonym stanem faktycznym było stwierdzenie przez organ pierwszej instancji, że Przedsiębiorca nie wystawiał świadectw jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1MW, czyli nie realizował ustawowego obowiązku wynikającego z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Tym samym wydane przez Dolnośląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej rozstrzygnięcie jest słuszne i zgodne z prawem. Z treści przytoczonego uprzednio art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wynika, że przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości, podlega karze pieniężnej. Organ odwoławczy stwierdził również, że wysokość nałożonej kary pieniężnej jest zgodna z treścią art. 35c ust. 5 ustawy o systemie monitorowania

i kontrolowania jakości paliw, który stanowi, że wysokość kary pieniężnej wymierzonej w przypadkach, o których mowa w art. 35a pkt 9 i 10, wynosi:

- 1) od 10.000 zł do 25.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego nie przekracza kwoty 200.000 zł,
- 2) od 25.001 zł do 100.000 zł – w przypadku gdy wartość wprowadzanego do obrotu paliwa stałego przekracza kwotę 200.000 zł.

Zgodnie z art. 35d ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw organ pierwszej instancji ustalając wysokość kar pieniężnych uwzględnia dotychczasową działalność przedsiębiorcy dokonującego naruszenia, wielkość obrotu z tej działalności lub wartość paliw stałych wprowadzonych do obrotu przez tego przedsiębiorcę w roku poprzedzającym rok przeprowadzenia kontroli. Z akt kontroli nr DJG.KBP.8361.65.2021 wynika, że wartość paliw stałych wprowadzanych do obrotu w momencie wszczęcia kontroli nie przekraczała kwoty 200.000,00 zł. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustalając wysokość administracyjnej kary pieniężnej uwzględnił wielkość obrotu z działalności w roku 2020 poprzedzającym rok kontroli wskazaną przez Stronę w piśmie z dnia 14 lutego 2022 r. W oparciu o powyższe przesłanki Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej uznał, że zasadnym było nałożenie na Stronę administracyjnej kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, która zawiera się w przedziale wskazanym w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Organ odwoławczy rozpatrując ponownie sprawę uznał, że Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej słusznie uwzględnił dotychczasową działalność przedsiębiorcy tj. fakt, że nie był on wcześniej kontrolowany w zakresie przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. W uzasadnieniu zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji odniósł się do argumentów podnoszonych przez Pełnomocnika Strony w toku postępowania administracyjnego. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przeprowadzając ponownie postępowanie uznał wymierzenie kary pieniężnej w wysokości 10.000,00 zł, czyli w dolnej granicy zakresu określonego w art. 35c ust. 5 pkt 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, za słuszne i zgodne z prawem.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisów prawa procesowego w postaci art. 7, art. 77 i art. 80 Kpa poprzez dowolną ocenę zebranego w sprawie materiału dowodowego skutkującą uznaniem, że Przedsiębiorca nie przekazywał nabywcom paliw kserokopii świadectw jakości, które były wystawione przez dostawcę paliw i opatrzone przez niego pieczęcią firmową, podpisem, oraz poświadczone za zgodność z oryginałem, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że jest on bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zasada postępowania administracyjnego, o której mowa w art. 7 Kpa odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Wyrażony w art. 77 § 1 kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to, z własnej inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane

lub dostarczone przez Stronę, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy, co podlega ocenie organu. Z kolei zasada swobodnej oceny dowodów ustanowiona w art. 80 Kpa obliguje organ administracji publicznej do oceny na podstawie całokształtu materiału dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona.

Z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie niewątpliwie wynika, że w dniu 23 listopada 2021 r. Strona w momencie wprowadzenia do obrotu, tj. zakupu kontrolnego węgla w sortymencie ekogroszek przekazała kopię świadectwa jakości sporządzonego w dniu 23 września 2021 r. wystawionego i potwierdzonego za zgodność przez [...]. Niekwestionowany jest fakt, że przekazywane przez Stronę nabywcom paliw stałych świadectwa jakości, które dostarczyła ona na żądanie inspektorów zostały potwierdzone za zgodność z oryginałem. Nie ulega wątpliwości, że wszystkie przedłożone przez Stronę świadectwa jakości paliw stałych zostały wystawione przez jej dostawców. Przedsiębiorca w toku przesłuchania wyjaśnił, że dokumenty dotyczące jakości paliw stałych, które otrzymał od dostawców, przekazywał nabywcom w momencie wprowadzenia do obrotu tych paliw we własnej placówce.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że ustawodawca w treści art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw wyraźnie wskazał podmiot zobowiązany do wystawienia świadectwa jakości jest nim przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe. Określony również został moment wykonania tego obowiązku, że winno ono być wystawione w momencie wprowadzenia do obrotu paliwa stałego. Ustawodawca w art. 2 ust. 1 pkt 14a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw zdefiniował, że wprowadzenie do obrotu paliw stałych oznacza sprzedaż lub inną formę zbycia paliw stałych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z przeznaczeniem, o którym mowa w art. 1 ust. 2, czyli do gospodarstw domowych lub instalacji spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW. Z przywołanego uprzednio przepisu art. 6d wynika, że Strona w momencie wprowadzania do obrotu paliw stałych przeznaczonych do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW winna była wystawić dokument obligatoryjnie zawierający następujące dane:

- 1) oznaczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, jego siedziby i adresu;
- 2) numer identyfikacji podatkowej (NIP) przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości oraz numer identyfikacyjny w krajowym rejestrze urzędowym podmiotów gospodarki narodowej (REGON), jeżeli został nadany, albo numer identyfikacyjny w odpowiednim rejestrze państwa obcego;
- 3) indywidualny numer świadectwa jakości;
- 4) określenie rodzaju paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości;
- 5) wskazanie systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 6) wskazanie wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 7) informację o wymaganiach jakościowych dla paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;

- 8) oświadczenie przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości, że paliwo stałe, dla którego jest wystawiane to świadectwo, spełnia wymagania jakościowe określone w przepisach wydanych na podstawie art. 3a ust. 2;
- 9) oznaczenie miejsca i datę wystawienia świadectwa jakości;
- 10) podpis przedsiębiorcy wystawiającego świadectwo jakości albo osoby uprawnionej do jego reprezentowania.

Ponadto dokument ten winien być zgodny ze wzorem określonym w rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 27 września 2018 r. w sprawie wzoru świadectwa jakości paliw stałych (Dz. U. z 2018 r. poz. 1892).

Prezentowane powyżej stanowisko Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów potwierdził Wojewódzki Sąd Administracyjny, który w wyroku wydanym w innej sprawie z zakresu przestrzegania przepisów ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stwierdził, że z art. 6c ust. 1 wynika kategoryczny i bezwzględny nakaz każdorazowego wystawienia świadectwa jakości zawierającego 10 obligatoryjnych elementów wymienionych w art. 6d ww. ustawy (por. wyrok z dnia 17 października 2019 r. sygn. VI SA/Wa 1405/19).

Należy zauważyć, iż przedłożone przez Stronę dokumenty są zgodne ze wzorem określonym w powyższym rozporządzeniu. Jednakże nawet potwierdzone przez Stronę za zgodność z oryginałem i opatrzone jej pieczęcią nie stanowią wykonania obowiązku, o którym mowa w art. 6c ust. 1. Ponieważ w 16 przedłożonych dokumentach dotyczących sprzedaży paliw stałych w okresie od 2 do 23 listopada 2021 r. w 13 przypadkach wystawcą świadectwa jakości był przedsiębiorca [...]. W pozostałych 3 przypadkach świadectwo jakości zostało wystawione przez przedsiębiorcę [...].

Posiłkowanie się kopią świadectwa wystawionego przez producenta, o którym mowa w przytoczonym w uzasadnieniu odwołania fragmencie z uzasadnienia projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej (druk sejmowy 2377), nie oznacza przekazywania nabywcom kopii świadectwa otrzymanego od producenta, tylko wpisanie wartości parametrów jakościowych z tego dokumentu do własnego świadectwa jakości. Wynika to wprost z treści punktu „9) dodanie art. 6a-6e” akapit ostatni, który brzmi: „Wprowadzenie wymagania posługiwania się w obrocie paliw stałych świadectwami jakości paliw umożliwi kupującemu uzyskanie rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat produktu. Wprowadzenie świadectwa jakości paliwa stałego powinno również usprawnić pracę organów kontrolujących obrót paliwami stałymi, tak krajowymi jak i importowanymi. Wprowadzający do obrotu paliwo stałe w momencie sprzedaży np. węgla kamiennego wystawia świadectwo jakości paliw dla sprzedawanego paliwa i ma obowiązek przekazać jego poświadczoną kopię klientowi. Proponowany system nie przyczyni się do wzrostu kosztów po stronie producentów z tytułu wystawiania świadectw jakości paliw stałych. Spółki górnicze stworzyły własne systemy kontroli jakości i sposoby przekazywania informacji o jakości produktów do klientów. W przypadku producentów system informowania klientów o jakości paliwa stałego zostanie ujednoczony. W przypadku pośredników (diler), którzy mieszają lub konfekcjonują paliwo stałe, powinny zostać wykonane badania jakości paliwa stałego, aby móc wystawić świadectwo jakości. Jeżeli pośrednik sprzedaje paliwo stałe bez dokonywania

zmian jego jakości, także wystawia świadectwo jakości, może jednak posiłkować się kopią świadectwa wystawionego przez producenta.”

Powyższe czyni zarzut Strony bezpodstawnym, zaś argumentacja podnoszona w toku postępowania i w uzasadnieniu odwołania, w tym dotycząca niejasnej legislacji, jest chybiona.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przepisu prawa materialnego w postaci art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, poprzez jego niezastosowanie w sytuacji, gdy jednorazowe naruszenie prawa, polegające na niewydaniu świadectwa jakości w związku z dokonaniem zakupu kontrolnego o niskiej wartości w stosunku do nałożonej kary pieniężnej, należy uznać za naruszenie prawa o znikomej wadze, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że powyższy zarzut jest bezpodstawny i nie zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że istnieje ustawowy obowiązek wystawienia świadectwa jakości w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych lub instalacjach spalania o nominalnej mocy cieplnej poniżej 1 MW, który wynika z treści przepisu art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Niewątpliwym jest, że na podstawie art. 6c ust. 2 ww. ustawy istnieje ustawowy obowiązek przekazania każdemu podmiotowi, który nabywa paliwo stałe potwierdzonej za zgodność z oryginałem - przez przedsiębiorcę, o którym mowa w art. 6c ust. 1 - kopii świadectwa jakości. Z powyższego wynika, że obowiązki te nie zostały ograniczone podmiotowo ani przedmiotowo, czyli dotyczą każdego momentu wprowadzenia paliwa stałego do obrotu, każdego nabywcy i każdej ilości wprowadzanego do obrotu paliwa stałego. Powyższym obowiązkom towarzyszy ustawowy zakaz wprowadzania do obrotu paliw stałych dla których nie wystawiono wymaganego świadectwa jakości, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt 5 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Naruszenie powyższych norm na podstawie art. 35a pkt 9 zostało obłożone sankcją w postaci kary pieniężnej, której podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości albo wystawia świadectwo jakości, w którym wartości parametrów paliwa stałego są niezgodne ze stanem faktycznym albo nie przekazuje kopii świadectwa jakości podmiotowi, który nabywa paliwo stałe. W tej sprawie ustalono, że Strona w momencie wprowadzania do obrotu paliwa stałego przeznaczonego do użycia w gospodarstwach domowych nie wystawiała świadectw jakości, a tym samym nie wykonała obowiązku z art. 6c ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i naruszyła zakaz, o którym mowa w art. 7 ust. 7a pkt 5. W konsekwencji ziściły się przesłanki do zastosowania sankcji wskazanej w art. 35a pkt 9 lit. a ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, tj. wymierzenia Stronie kary pieniężnej.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, iż z treści przepisu art. 35a pkt 9 lit. a, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, wynika, że organ orzekając na jego podstawie działa w ramach decyzji związanej, bowiem przepis ten stanowi, że karze pieniężnej podlega przedsiębiorca wprowadzający do obrotu paliwo stałe, który wbrew obowiązkowi nie wystawia świadectwa jakości.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony przeanalizował zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pod kątem możliwości

zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 Kpa. Przepis ten wskazuje wprost, jakie przesłanki muszą zostać łącznie spełnione, aby organ mógł odstąpić od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestać na pouczeniu. Są to:

- 1) waga naruszenia prawa jest znikoma, a
- 2) strona zaprzestała naruszania prawa.

Organ odwoławczy stwierdził, że zamierzonym efektem wprowadzenia obowiązku wystawiania świadectw jakości ma być uporządkowanie rynku paliw stałych i umożliwienie konsumentom zakupu paliw stałych spełniających wymagania jakościowe dla paliw przeznaczonych do sektora komunalno-bytowego oraz umożliwienie kupującemu uzyskania rzetelnej i wyczerpującej informacji na temat nabywanego produktu. Z powyższych względów w sytuacji, gdy wymagane prawem świadectwa jakości paliw stałych nie były w ogóle wystawiane, nie można mówić o znikomej wadze naruszenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w pełni podziela pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego, że ustawowo określonym celem systemu kontrolnego przewidzianego w ustawie o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw jest ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi (art. 1 ust. 1 tej ustawy). Z tego właśnie względu ustawodawca wprowadził obowiązek wystawiania, przekazywania i przechowywania świadectw jakości paliw stałych, które mają zapewnić realizację prawa konsumenta do informacji w zakresie zastosowanego systemu certyfikacji lub innego dokumentu stanowiącego podstawę do uznania, że określony rodzaj paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości, spełnia wymagania jakościowe, jak też co do wartości parametrów paliwa stałego, dla którego jest wystawiane świadectwo jakości (art. 6d pkt 5-6 tej ustawy).

To ze względu na potrzebę zapewnienia efektywnej ochrony wymienionych wartości ustawodawca zdecydował o monitorowaniu wprowadzania do obrotu paliwa stałego nakładając na zajmujących się tym przedsiębiorców obowiązek, o którym mowa w art. 6c ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, to jest obowiązek wystawienia i przekazania nabywcom paliwa świadectw jego jakości oraz przechowywania ich przez okres 2 licząc od dnia ich wystawienia. Ponad wszelką wątpliwość, mając na uwadze sankcjonowany przepisem art. 35a pkt 9 lit. a ustawy charakter wymienionego obowiązku, omawiane rozwiązanie prawne ma w swym założeniu przeciwdziałać naruszeniu wskazanych wartości i prawnie chronionych dóbr, a tym samym eliminować możliwość nie dość, że ich naruszenia, to również eliminować ryzyka ich naruszenia, czy też samo zagrożenie ich naruszenia, co wynika z motywacyjnej funkcji sankcji administracyjnej adresowanej do podmiotu, wobec którego jest (może być) stosowana w związku z naruszeniem obowiązku, o którym stanowi art. 6c przywołanej ustawy.

Mając na uwadze tak określony cel regulacji ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, stwierdzić należy, że waga naruszenia prawa w rozumieniu 189f § 1 pkt 1 k.p.a. musi być oceniana z punktu widzenia zagrożenia dla realizacji tego celu, jakim jest ograniczanie negatywnych skutków oddziaływania paliw na środowisko oraz zdrowie ludzi, co wymaga skutecznego funkcjonowania systemu kontroli. Nie budzi więc wątpliwości, że waga naruszenia prawa w rozumieniu 189f § 1 pkt 1 k.p.a. w zw. z art. 35c ust. 5 pkt 1 w zw. z art. 6c ust. 1 oraz w zw. z art. 35a pkt 9 lit. a ustawy systemowej, nie

może być utożsamiana ze znikomym zagrożeniem dla praw o charakterze ekonomicznym, bowiem w analizowanej ustawie nie te wartości są prawnie chronione.

Stwierdzić wobec tego należy, że nie miał znaczenia, (...) jednostkowy i incydentalny charakter stwierdzonego naruszenia, gdyż wystarczającym, a wręcz obligatoryjnym na tle przywołanych regulacji było stwierdzenie naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązku, o którym mowa w art. 6c ustawy (...). Brak było zatem podstaw do tego aby organ, wobec stwierdzonego i niespornego naruszenia, zobligowany był do dokonania oceny spełnienia przesłanki określonej w art. 189f § 1 pkt 1 k.p.a. do odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej (por. wyrok NSA z 22 lutego 2022 r. sygn. akt II GSK 9/22).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wskazuje, że z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że Strona nie realizowała obowiązku z art. 6c, co najmniej w okresie od 2 do 23 listopada 2021 r. ponieważ nie przedstawiła wystawionych świadectw jakości dla żadnej z 16 transakcji udokumentowanych fakturami VAT, które przedłożyła na żądanie kontrolujących.

Zatem słusznie i zgodnie z prawem Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej stwierdził, że w tej sprawie nie spełniła się przesłanka znikomej wagi naruszenia prawa. Organ pierwszej instancji w zgromadzonym materiale dowodowym nie dopatrzył się również zaistnienia przesłanki zaprzestania naruszania prawa. Ponieważ przesłanki, o których mowa w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa muszą zostać spełnione łącznie, co w tej sprawie nie nastąpiło organ administracji nie był zobligowany do zastosowania tej normy prawa. Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej w treści zaskarżonej decyzji wykazał, że na Stronę za to samo zachowanie tj. wystawienie wymaganych prawem świadectw jakości paliwa stałego, w których wartości parametrów jakościowych były niezgodne ze stanem faktycznym nie została uprzednio nałożona przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocną decyzją administracyjna kara pieniężna lub, że została ona prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, lub prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe i uprzednia kara spełnia cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów rozpatrując odwołanie Strony stwierdził, że organ pierwszej instancji słusznie i zgodnie z prawem ustalił, że w tej sprawie nie spełniły się przesłanki uzasadniające zastosowanie instytucji, o której mowa w art. 189f § 1 Kpa, czyli odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej i zastosowania pouczenia.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o uchylenie zaskarżonej decyzji nie narusza ona przepisów postępowania, a zgromadzony materiał dowodowy umożliwił jej pełne wyjaśnienie i rozstrzygnięcie.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania postanowił o nieuwzględnieniu wniosku Strony o umorzenie postępowania pierwszej instancji w całości, ponieważ nie ziszczyły się przesłanki, o których mowa w art. 105 § 1 Kpa. Brak też podstaw do zastosowania przepisu art. 105 § 2 Kpa ponieważ postępowanie w tej sprawie zostało wszczęte z urzędu.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów po ponownym przeprowadzeniu postępowania stwierdził, że odwołanie Strony nie zasługuje na uwzględnienie.

W związku z powyższym, wymierzoną karę pieniężną należy wpłacić na rachunek Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej we Wrocławiu nr konta NBP O/O Wrocław: 82 1010 1674 0032 8722 3100 0000 lub kasie Inspektoratu we Wrocławiu przy ul. Ofiar Oświęcimskich 15a, w dni robocze w godzinach 8:00 – 15:00, w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja o wymierzeniu kary stała się ostateczna.

Zważywszy na przedstawione okoliczności należało postanowić, jak w sentencji. Decyzja niniejsza jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym od strony skarżącej pobierana jest opłata, tzw. wpis stosunkowy, zależny od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - 4) ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo – administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Prawo pomocy obejmuje zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienia adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego.
4. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do kar pieniężnych stosuje się odpowiednio przepisy Działu IVa ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (j.t. Dz.U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2022 r. poz. 329); § 2 ust. 6 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości

oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 535).

Z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/

Otrzymują:

- 1) [...]
- 2) Dolnośląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a.a.